

عنوان مقاله:

واکاوی جایگاه کهن الگوها در معماری مساجد ایرانی اسلامی

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری و شهرسازی (اندیشه، نظریه ها و روش ها) (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

عطیه ملک آوزرمانی - کارشناس ارشد معماری، گروه معماری، دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

ژاله صابر نژاد - استادیار، معماری، گروه معماری، دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

خلاصه مقاله:

یکی از شاخصه های شهر اسلامی که شاید به جرات به توان گفتمهمترین آن ها، مسجد می باشد. مسجد کانون تجلی هویت معنوی مسلمانان است، که از صدر اسلام تا کنون به عنوان مهمترین عنصر معماری اسلامی مورد توجه قرار گرفته است، و نماد کامل معماری اسلامی است. همچنین به عنوان خانه خدا، تجلی گاه توحید و مکانی برای نیل به وحدت درون و برون در جامعه مسلمین می باشد. به همین سبب طراحی مسجد و القای حس معنوی به آن از حساسیت های ویژه ای برخوردار است. با این وجود در معماری اغلب مساجد جدید و مدرن، نوعی آشفتگی و پریشانی را در مقیاس کل و جز شاهدیم. این آشفتگیها گاهی تا جایی پیش می رود، که فرم هایی نا آشنا و نامانوس به عنوان مسجد ساخته می شوند، به طوری که نمی توان به تفاوت آن بایک بنای تجاری و رفاهی و ... پی برد، و مقدس را از نامقدس تشخیص داد. گاهی نیز معماران تنها به کپی برداری از کالبد مساجد گذشته روی می آورند، بدون آنکه توجهی به چگونگی نحوه تاثیرگذاری هریک از این عناصر کالبدی بر انسان و جلوه های معنایی و نمادین داشته باشند. بر همین اساس پژوهش حاضر قصد دارد، با بررسی جایگاه و نقش کهن الگوها در مساجد و چگونگی تاثیر آن ها در ایجاد فضایی قدسی در جهت تامین نیازهای روحی و روانی انسان، معماران را در شناخت و بهره گیری درست از این الگوها در طراحی مساجد ماندگار در معماری ایرانی اسلامی یاری رساند.

کلمات کلیدی:

کهن الگوها، معماری، مساجد ایرانی اسلامی، آرکی تایپ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/724007>

